

BATTONYA ÉS KÖRNYÉKE

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Gróf Széchenyi-utca 1731/2. Kurth-féle ház.
házzs. alatt, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, előfizetési pénz és hirdetésdíj küldendő.
Hirdetések közlési díja megállapodás szerint.
Nyilttér soronként 50 fillér.

Főszerkesztő és lapfőigazgató:
GALSAI POLGÁR JÓZSEF.
Felolós szerkesztő:
TORONYI JÁNOS.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre 2 kor.
Egy óra 70 fill.
Egyes szám ára 16 fill.
Megjelenik minden vasárnap.

A mi hitelünk.

(F. É.) A becsület és a hitel, két iker testvér. Akinek nincs becsülete, annak hitele sem igen van. Viszont nem mindig becsületlen az, akinek nincsen hitele. A vagyon fontos szerepet játszik e pontban. Sokszor a legbecsületesebb ember, mert nincs vagyonnal megáldva, nem élvezheti azt a hitelt, mely becsületességénél fogva joggal megilletné.

De a becsületesség bizonyára olyan tényező, mely az illetőnek, lett légyen az személy, testület, avagy államhatalom, teljesen aláaknázza hitelét s hasztalan iparkodik, majd aztán, hogy hibáját jóvá tegye, amit egyszer elvesztett, a hitel terén néhez azt visszaszerezni.

Mind e gondolatokat az váltotta ki belőlünk, hogy immár a magyar nemzet, mint olyan állítatott a külföld szeméi elé, mely telítve van hamis uton járó spekulánsokkal, csalókkal, idegen vagyonát ravaszul kizsákmá-

nyolókkal s hasonló spesiesekkel.

S mindez miért?!

Mert akadt néhány zugbankár, magyarul csaló, ki különféle nyomtatványaival behálózta a külföld gyanútlan és tudatlan embereit, hogy hatalmas reményekkel kecségetve, belevigye abba a posványba, melyből menekülés, a fenékre húzó hínároktól nincsen s akik röhögve szemlélték a szerencsétlen áldozatok vergődését, míg ők maguk bezsebelték egészben, vagy részben azt a hasznót, mely az illetők anyagi romlásából származott.

De hát miképpen védekezzen a magyar állam ezen mimikri fajta ellen. Miképpen tegye lehetetlenné ezek bujkáló tüzleteit? Seuki, de senki sem tudná megnevezni azon védelmi eszközöket, a melyeket ezek ellen a meg nem nevezhető foglalkozás üzők gaz munkálkodásának gátat lehetne szabni.

Miként a férgek, melyek a természetnek emberi észszel fel nem fog-

ható szükséges teremtményei, melyeket végkép kipusztítani nem lehet, csupán üldözni, irtani, pusztítani, épen így az emberiség eme férgeit végkép lehetetlené tenni nem lehet, csakis arra szoritkozhatunk, hogy pusztítsuk, irtsuk, elnyomjuk ott, a hol reá találunk. ahol csak észrevesszük.

S akkor azután hiába tiltakozunk a vád ellen, hogy a magyar nemzet fiait ne azonosítsák azzal a söpredékkal, melynek nagyrésze bevándorolt idegen, főleg osztrák területről, ne identifikálják azokkal, kiknek gyökere nem magyar területen szivta az életerős, romlott szervezetébe. Hiába minden. A magyar név, miként a magyar leányokon, a „hungara“ fogalommal válik s épen olyan megbecsületlenítő hatással, mint az embervásár árucikkeinél.

Nemrégén nálunk a spanyol csalók szereztek maguknak ilyen kétes értékű nevezetességet, hogy magyar földön pecézték ki maguknak olyan pénzesnek vélt egyéneket, kiktől az-

A kártya.

Írta: Nagy Sándor.

Oszkárt nagyon kellemetlenül érintette a találkozás, azért lehető szárazon felelt:

— Semmi barátom, a dolgom után járok.

— Ah! — mondta tréfás meghatottsággal a másik, — neked ilyenkor is vannak dolgaid? — Hol? — ha szabad tudnom.

Oszkár kelletlenül intett a kezével:

— Hát erre.

A pajtás észrevette a különös modort és esodálkozva kérdezte:

— Talán valami bajod van kedvesem?

Volt bizony, mert valóban nagyon bosszankodott a találkozás miatt, mely eszébe juttatta, hogy estére ígértet lőti a clubba és pedig olyan, a mely elől ki nem térhet, mert különben mit gondolnának fölöle? . . .

— Szervusz, te jámbor szándék! — gondolta magában. — Mára hát nem sikerültél . . . Csak legalább azt a táviratot ne írtam volna föl! Szegény Jolánkám majd kétségbe esik, ha nem jövök. Most újra értesítenem kell. No, ez igazán bolond dolog! . . .

Töprengéséből azonban csakhamar magához tért. Bármily kellemetlen volt is neki ez a kényserlenség, mégis csak jó képet kellett hozzá mutatnia, mert hiszen még köszönettel is tartozott a pajtásnak, a miért ez — akaratlanul bár — ígéretere emlékeztette őt, azért tettett jó kedvvel folytatta előbbi válaszát:

— A clubba megyek pajtikám. Ma ott ebéde-

lek. Reményem, hogy te is velem tartasz?

— Brávo! Pompás gondolat édesem! Hát persze, hogy én is elmegyek! kiáltott ez vidáman, és azután tréfás eszeveszés közben a kedves tanyá felé tartottak.

Oda érve, Oszkár egy pillanatra elvonult s a club telefonján a következő távirat szöveget mondta be azonnali továbbítás végett:

— „Egy kis kellemetlenség ért. Csak holnap reggel indulok. Sokszor esőkel szerető Oszkátod.“

A clubban természetesen most is volt a cimborákból bőven, a kik általános „hurráh!“ kiáltással fogadták Oszkárt, mikor ez a „legények asztala“-hoz telepedett, mert a mióta meguősült, ez volt arra az első eset.

— Pincér, terítéket! — Ünnepi dísz az asztalra! Oszkár ül a praesidiumon! kiáltott tréfás lelkesedéssel a nőtlen gárda.

Hát pompás is volt az ebéd és az egymást érő toasztok miatt, — különösen olyan hosszú, hogy lakomának is beillett volna. Pezsgő is szépen fogyott, minél fogva a hangulat gyors tempóban emelkedett.

Mi sem természetesebb aztán, minthogy a jó ebédet jól is kellett végezni. Ez pedig csakis a — kártya által képzelhető el.

Neki is fogtak hát és oly vehementiával, valamint érdekesen (a mi azt jelenti, hogy — nagyban!) játszottak, hogy mire Oszkár, — a ki csakhamar belémelegedett a legényes mulatóságba, — észrevette magát: reggel volt s őt pedig — a tegnapi fenyegetéshez híven valósággal megnyuzták!

— Teringettél! — bosszankodott mámoros fő-

vel. — A vonatot is lekéstem, meg az utiköltséget is elvesztettem, holtra is fáradtam. Ma már megint elmarad az utazás! No de már holnap bizonyosan elmegyek! Most azonnal lefekszem és föl sem kelek addig, a míg indulnom nem kell, így legalább nem esem újabb kísértésbe és nem váratom meg tovább az én kiesi feleségemet. . . Képelem, hogy mennyire kétségbe van már esve miattam szegény!

— De hogy az ördög vigye el azt a pechet! Hogy is mondhattam ki olyan kártya mellett a „volát“-ot. Elnéztem azt az átkozott XVII-est. Ez volt az oka az egész éjszakai blamage-nek, mert azután már nem tudtam animával játszani. Szegény kiesi feleségem, — oda az ékszer ára is! — No de jó lecke volt ez: sohse iszom többé annyi pezsgőt.

Ilyen tarka gondolatok között ért haza, hol is, miután egy harmadik táviratot adatott fel az inasával, — azonnal a kitűzött program szerint cselekedett.

Az istenes szándék azonban ezuttal sem sikerült!

Alig esteledett be ugyanis, mikor Ferenc már felkiabálta javában alvó gazdáját:

— Nagyságos ur! kérem, két ur van itt. A nagyságos urat keresik.

— Két ur? . . . dörmögte nagy álmosan. — Vajjon mit akarnak? Hiszen nem bántottam én senkit?! (Arra gondolt, hogy valaki magyarázatot kér tőle.)

— Hát csak vezesd be őket a szalonba s mondd, hogy azonnal rendelkezésükre álllok, —

után lehetőleg nagyobb összegeket csaltak ki. Természetes, hogy kisdéd játékaikat nem üzhették sokáig, mert csakhamar körmükre koppintottak a szemtelen idegeneknek s ma már a legutolsó oláh paraszt sem menne lépre semmiféle spanyol trükjének. De az is bizonyos, hogy e tények igen nagyon diszkreditáltak a spanyol üzleti viszonyokat s még a becsületes spanyol kereskedőktől is óvakodtak ezután, noha azok semmiféle üzleti árutakat nem használtak, hanem egyszerű mesével igyekeztek a lépre csalt pénzesembert pénzétől megfosztani.

A mi spanyoljaink azonban még ennél veszedelmesebben s ártalmasabban lépnek fel, mert ők a tisztességes kereskedelem köntösébe burkolóznak s így teljesen gyanutlan embereket kerítenek hálójukba, egyben a magyar kereskedelem legnagyobb szegényére és kárára.

Ugy látszik, hogy most ütött vég-órájuk s az illetékes körök megtalálták végre a módját, miképen kell ezeket a parasitákat ártalmatlanná tenni. Mindnyájan örömmel látjuk azt az erélyt, a melyet ezek lehetetlenné tételében a rendőrség és ügyészség válvetve kifejti.

Ha majd megtisztítjuk a nemzet testét ezen galád élősdiektől, akkor talán majd ismét sikerül visszaszerezniünk legalább a becsületünket, ha már a külföldi vevőközönséget és fogyasztókat idegenítettük el.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hír.** Dr. Návay Lajos országgyűlési képviselő tegnap délután városunkba érkezett, kinek tiszteletére Petrovits Mihály főszolgabíró a kaszinó helyiségében tegnap délből díszebédet adott.

— **Távozó urnó.** Özv. Eördögh Aurelné szerkesztőségünket kérte fel, hogy lapunk utján tolmácsoljuk bucsu szavát azon ismerőseinek, kiktől az elutazás hirtelensége folytán személyesen nem köszönhetett el. Midőn a köztisztületben álló, kedves urnó Isten hozzádját ismerőseinek ez uton átadjuk, egyúttal ismerősei nevében őszinte fájdalunkat fejezzük ki községükből való távoása miatt. Évek hosszu során át szeretettel méltóságával mindnyájunk szeretetét vívta ki, s így érthető, hogy távozása lehangelőleg hat valamennyi ismerőseire. Kívánunk neki szerencsés utat, boldogságot.

— **Augusztus 13.** Szomorú jelentőségű napnak évfordulóját jelenti ezen dátum. Ma 59-ik éve annak, hogy a magyar honvédség a tulnyomó orosz had előtt Világosnál letette a fegyvert.

— **Beiratkozások az elemi népiskolákba.** Csanádvármegye közigazgatási bizottságának rendelete folytán az összes elemi népiskolákba a beiratkozások f. hó 29., 30. és 31-én lesznek. Minden szülő tehát igyekezzék e napon tanköteles gyermekeit abba az iskolába, — hova járatni akarja — beírni.

— **Köszönetnyilvánítás.** Kiss Károlynak, felelős szerkesztőnk Czirkveniczán való 4 heti tartózkodása ideje alatt történt szives munkálkodásáért hálás köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

— **Fegyvergyakorlat** Stukovszky Gyula gazdatiszt a Kecskeméten székelő 4-ik

honvéd huszár ezredhez ma 35 napi fegyvergyakorlatra bevonult.

— **Baleset.** A mezőhegyesi cukorgyárban Balogvig György munkást saját vigyázatlansága folytán baleset érte. Ugyanis nevezett izzólámpát akart egy foglalatra csavarni, mely célra egy létrát állított refrigeranthoz és négy hágcson a létrára ment, a létra azonban megcsuszott, mivel nem jól volt oda illesztve s nevezett onnan leesve súlyos sérülést szenvedett. Kit is a kórházba szállítottak.

— **6 éves kis fiu a lovak között.** Őze Antal kisiratosi lakos József nevű 6 éves fiát a lovak agyonrugták. Ugyanis a kis fiu kedden reggel 8 óra tájban felmászott az udvaron volt cséplőasztalra, a mászás közben történt zörgésre a már kocsiba befogva volt lovak megijedtek s az egyik ló felrugott s miután az említett asztal a lovakhoz oly közel volt, hogy azt lábbal elérte, az asztal alól a lábat kirugta mire a kis fiu a megvadult lovak alá esett, hol is a lovak rátapostak. A sikolytozásra oda siető szülők a lovak közül kivették, de már késő volt, mert mindegy öt perc múlva meghalt.

— **Battonyalak az aradi turista kiránduláson.** A szépfekvésű Bázias és az „Arany ember” szigetének Adakalének megtekintésére indult turistákkal Battonyáról lapunk főszerkesztője Polgár József kir. közjegyző, dr. Bock Róbert és dr. Fischer Árpád is elutaztak.

— **Augusztus 20.** A magyar nemzet első koronás királyának emlékét üli e

utasítá az inast s maga is gyorsan felkészülvén, néhány perc múlva vendégeihez sietett.

Mikor az elfogadó terem elé ért, belülről lármás beszéd és hangos kacagás ütötte meg a fülét.

— Mi a manó?! — mondta csodálkozva, — hiszen itt már többen is vannak!?

Csakugyan, mikor benyitott valóságos üdvriadal fogadta mindenfelől.

— Szervusz Oszkár! — Pá öreg! — kiabált feléje valami tíz-tizenkét ember, úgy, hogy szinte belétáradt, a míg valamennyinél, végig szorongatta a kezét.

Azok a fiuk voltak, a kikkel már két éjszaka mulatót keresztül.

— Vajjon melyik ördög hozta most ezeket ide? — kérde magában elbámulva Oszkár, miközben azon erőlködött, hogy az arca lehetőleg nyájas kifejezést öltönn, — de sehogysem tudta a tömeges látogatás okát kitalálni. Mindazonáltal, mint jó házigazdához illik, azonnal szivart, sőt későbbben italt is hozatott; majd pedig, a midőn azt látta, hogy ez a nép semmi előkészületet nem tesz az eltávozásra, vacsorát is rendelt, a melyhez azok a legtermészetesebb arccal ültek le.

Későbbben, a hangulat melegedtével aztán kiválasztotta vendégei közül azt, a kihez a legtöbb bizalma volt és nagy titokban megtudakolta tőle:

— Kérlek kedvesem, én ugyan módnélkül örvendék szives jelenlététeknek, de mégis légy kegyes fölvilágosítást adni a felől, hogy mit jelent ez a compoot viritt? — Talán egy kedves ötlet?

A kérdezett előbb elesodálkozott, majd nagyot nevetett s csak azután sugta meg:

— Hiszen te hívtál meg bennünket az éjjel! — Vagy csak tréfáltál?

Oszkár fölsziszszent, mintha kigyó csipte volna meg. Hát persze, hogy úgy volt! Most már emlékezett rá, hogy kártya keverés közben elbeszélte a fiuknak, miszerint a felesége néhány napra a szüleikhez utazott s ekkor egy könnyelmű ötlet hatása alatt meghívta az egész kompániát.

Biz ez úgy volt! — de minthogy az eseten változtatni már nem lehetett, legelőszertibb volt hát megnyugodni benne.

— Isten neki! — mulassunk! — gondolta hát magában és most már azon volt, hogy a vendégek mentől jobban érezzék magukat. Ez aztán sikerült is nagyszerűen, mert a mi az étel-nemükből esetleg hiányzott, azt bőven kárpótolta a jó bor, a finom szivar, no meg természetesen a — kártya, a mibe ismét annyira belémerültek, hogy még másnap délelőtt is tartott a játék.

Az Oszkár utazása ilyenformán megint csak elmaradt!

II.

Az öreg Szendeffy, de különösen a felesége ugyancsak megdöbbent, mikor Jolán halaványan és vörösrre sirt szemekkel jött haza. Hát még mikor megtudták az okát!

A mama egészen magánkülvül volt mérgében. — Látod! — mondta hangos szemrehányással a férjének, — ennek te vagy az oka!

— Ugyan már hogy lennék? — méltatlankodott az öreg.

— Hát nem te pártoltad Oszkárt mindig? Ha reám hallgattok, Jolán soha sem lett volna a felesége. Hiszen hallottuk már akkor is szép híret! Nem mondtam az utolsó percig, hogy Jolán nem lesz boldog azzal az emberrel? De hát te erőltetted a dolgot, valahányszor ellenkeztem, mindig ezzel állottál elő:

— Ejh! muló betegség az! Legény emberek baja. Majd kigázol belőle, ha megnősül. Én is csak úgy voltam vele!

E kitérésre az öreg ur egy kissé meg volt szorulva, mert az asszonyuk tényleg igaza volt. Oszkárt csakugyan ő pártolta mindig, de hát mit tehetett, mikor látta, hogy a leánya mennyire szereti. Csak nem nézi el, hogy kétségbeessék mitta!

Aztán meg nem is látta ő a dolgot olyan veszedelmesnek, sőt bizonyosra vette, hogy a házassággal elmúlik a kártyaszennvedély, éppen úgy, mint a hogy nála elmúlt.

Hiszen legény korában ő is nagy tisztelője volt az ördög bibliájának s egy-egy nevezetesebb sőt bank „sprenyolás” nem igen esett meg nélküle a környéken. Hányszor megtörtént, hogy csak másod- harmadnapon került haza, olykor egyetlen krajcár nélkül. Sőt egyszer az is megtörtént vele a debreceni „Biká”-ban, hogy pénz híján a két jó futó lovát tette föl egy lapra. El is vesztette szerencsésen s bizony gyalog megy haza, ha a nyertesben nincsen annyi emberség, hogy a fogatán vitesse el.

(Folyt. köv.)

napon, Szent Istvánt az apostol király név ünnepét. A vidékről sokan rándulnak fel e napon székesfővárosunkba, hogy a „szent jobb“-ot megtekintsék.

— **Köszönetnyilvánítás.** A „Battonyai ipartestület“ érdemes elnöke, alnöke és mindazoknak, kik kegyesek voltak az ipartestület kerthelyiségét — a táncantitási időtartamra — díjmentesen átengedni, ezúton hálás köszönetemet nyilvánítom. — Kmetykó Sámuel helybeli táncantító.

— **Csavargók.** Kolompár Antal és Janovits Pál szentmártoni származásu ngyéneket a rendőrség a főszolgabíró-ság elé állította, mert több nap óta Battonyán csavarogtak. Nevezettek kedden délután alaposan bepálíkáztak. Ittas állapotban betértek a hozzájuk csatlakozott Daróczi Józseffel, Lakatos György lakásába, a hol is veszekedni kezdtek, Lakatos és feleségét megtámadták, a kik is ijedten szaladtak a rendőrséghez segítségért. A főszolgabíró-ság a két korbórló cigányt, mint a közbiztonságra veszélyes egyéneket illetőségi helyükre tolonco'tatta.

— **Kötelező bábatartás.** Belügyminiszteri rendelet érkezett le az alispáni hivatalhoz, mely azt tartalmazza, hogy a csanádvármegyei községeket szigoruan utasítják, hogy minden község és kis községben, hol 800 lakos van, okleveles bábát kötelesek alkalmazni. Két egymástól legfeljebb két kilométerre eső hely községekben, melynek lakossága 1600 lakosnál nem nagyobb, közösen tarthatnak egy okleveles bábát.

— **Bali Mihály jubilál.** Faddon jubelium van ma. A falu nevezetessége mesterségének, a hóhérságnak harmincas évfordulójához érkezett. Akkor történt a magláji vérfürdő alkalmával Boszniában, hogy Bali Mihály egy terebélyes kőrís fára kötött fel hat török béget oly ügyesen, hogy mindenki megcsodálta, milyen hamar végzett velük. A hogy kiszenvedtek, valóságos akasztófa humorral csak ennyit mondott:

— No most béghettek báránykáim.

Ez volt az első lépés a karrier felé. Amint Kozarek meghalt, Kozma főügyész Balit nevezte ki hóhérrá, aki azóta számos alkalommal bizonyította be azt, hogy hivatott a pályára.

— **A lapok megrendelése.** Érdekes ítéletet hozott a királyi kuria a napokban. Kimondta ugyanis, hogy mindenki, aki huzamosabb ideig elfogadja a neki postán kézbesített lapot, annak árát még akkor is meg kell fizetni, ha a lapot nem rendelte meg. Még érdekesebb az ítélet ama kijelentése és megállapítása, hogy az ilyen perekben nem az adós lakhelyén lévő bíróság illetékes, hanem az, amely ott van, ahol a lapot készítik, vagy postára teszik. Mindenesetre nagyon helyes a kuria ítélete, mert bizony sok visszaélés tör-

tént ezen a téren. Sokan megtették például, hogy megrendelték a lapot egy negyedévre, azután elfogadták azt egy évig is s amidőn fizetésre került a sor, megtagadták azzal, hogy csak egy negyedévre rendelték meg. Mások a mutatószámokat nem küldték vissza, ami joggal engedte arra következtetni a kiadóhivatalokat, hogy az illetők járatni akarják a lapot.

Szerkesztői üzenetek.

K. J. Levelét, a melyben hangsúlyozza, hogy Ön titkos dráma író vettük. Versét azonban nem közölhetjük. A tartalma szétfeszülő semmiség. Fájdalmát oly komikusan festette, hogy az elégiából — komédia vált. Szerelmesét hol papagályhoz, hol virágos mezőhöz hasonlítja, akkor midőn zokog, hogy elhagyta. Hát ha még azokra a nagyhangú frázisokra gondolok, mint pl. ezek: „ordítottam, mint a zordon orosz-lán“, „továbbá folytak könnyeim, mint a duna árja s keblemből szélvész-ként tört elő a sóhaj“ — igazán ájulás környékez. Irja levelében, hogy drámáját, melynek címe: „A szobaleányból — hercegnővé emelkedett Izabella szerelme“ beküldi nekem, hogy olvassam át és adjak utbaigazítást, hogy melyik pesti színháznak küldje be. Hát erre azt válaszolom, hogyha hasonló verséhez, úgy ne küldje be, mert ha azt is át kell olvasnom, inkább lemondok a szerkesztőségről. Ajánlom, hogy az irodalmi lázt, mely — mint írja — erőt vett rajta, győzze le s maradjon meg tisztességes iparánál. S a verstan helyett, inkább tanuljon meg helyesen írni.

N. E.-nek. Tárcaját átolvastam, sajnálattal tudósítom azonban, hogy nem közölhetem. Először is a tartalma minden lehetőséget, józanságot nélkülöz, a mellett annyira szétfolyó, hogy egyes mondatai sem bevégezettek. S az a részlet is oly érthetetlen, melyben a királyfi megkéri az erdész szobalányának kezét. Ilyen minden alapot, összefüggést nélkülöző dolgot rossz még átolvasni is. Az ember egész oda lesz tőle. Azt sem lehet tudni, hogy hol végződnek a mondatok, mert vesszőt, pontot sehol sem használ. Egyébként is nagyon hibásan ír. Mi igen örülünk, ha a lánykáknak, kik írogatnak buzditást adhatunk. De ez esetben arra kell kérnem, hogy a többi tárcáit csak akkor küldje be, mikor már nagyobb gyakorlata, jobb izlése lesz a tartalom választásában, jól ír és érthetően tárgyalja meséit.

B. M. Kedves naivitással irt levelére a következőkben válaszolok: A befőtt, hogy el ne romoljon szükséges, hogy ép gyümölcsöt használjon és sok salicil sőt tegyen bele. A csipke lekvár készítését sajnálatomra nem tudom közölni, mivel ahhoz — az igazat megvallva — nem értek. A másik kérdésre vonatkozólag, hogy engedjen-e magának udvarolni K. urtól, ki miután szerelmét megvallta, zaklatja vallomásaért, mondhatom, hogy nincs nehezebb dolog, mint szívbeli ügyekben tanácsot adni. De sorából azt veszem ki, hogy kegyed is szereti őt, legalább az a nyilatkozata, hogy egész éjeket álmatlanul tölt, mivel nem tudja elhatározni magát, hogy mily választ adjon arra enged következtetni. Hát csak hallgasson a szív szavára és ne gyötörje tovább magát a hallgatással. Majd meglássa nem is olyan nehéz dolog azt kimondani, hogy: szeretem. S nem is szégyen ám az, mint a hogy magácska hiszi. Megfogja látni, hogy nem sokára házasság lesz a vége. Mert nem oly

rosszak ám a férfiak, mint gondolja. S egy olyan okos kis lány, mint kegyed, minden körülmények közt feltalálja magát.

Szinészet.

Ócska közmondás, de már csak előragalom: Kiki olyan kalappal köszön, a milyen éppen van. Uonatkozik pedig ez a közmondás a mi jelenleg itt időző szintársulatunkra.

Ha valaki fővárosi szemüvegen néz végig a körülbelül husz tagból álló társaságon, bizony kosztüm, hang s alakítás elég kívánni valót hagy maga után, de végre is Battonya nem Budapest s lépünk fel mi is kisebb igényekkel. Az hogy az ember a színházi ujdonságokat megismerje, kezd olyan élet szükség lenni, mint az ebéd utáni fekete kávé s hogy ezt elérje, olyan alkalmat használ fel, a milyen éppen rendelkezésére áll. Ha valaki tehát saját képzése céljából egy normális műélvezetet nyújtó estét akar eltölteni, egész nyugodt lélekkel látogathatja Feketék előadásait.

Bemutatásra 12-én a Rab Mátyás került. A darabot ismerjük. Pszichológiai hibában leledzik, tehát rossz. Egyes vonzó jeleneteit, érvényre juttatták színészeink, de a darab sikerét már nem biztosíthaták.

13-án a Varázskeringő volt színen. A darab — bár tökéletes kompositio — kétértelműségek sorozata. Ilyenre azt szokták mondani, hogy nem nekünk való. Nem tudom miért? A ki az ilyen kétértelmű kiszólásokat megérti, hát annak úgy is jó, aki meg nem érti még jobb. Az ilyen darabokat bírálni lehet, de nem ajánlatos.

Koray (Joachim) igen jó ruének mutatkozott, egész jól beleélte magát a most divatos, dinasztákat gunyoló színmű írók szándékába. Szalay (Lothár) élénkebben segíthetett volna Koraynak az etikettes udvar félszűgeinek kidomborításán. Szalayné rátermett „Anstands dame“. Molnár Eszti mindent elkövetett Franci alakításán mi — noha sokat vett át a Szókimondó asszonytól s a Harang Zsófiánál alúrjeiből — tökéletesen sikerült is. Jók voltak a többiek is mind, de ha semmiben másban elismerést nem érdemelének is, abban okvetlenül igen, hogy szerepét valamennyi kitűnően tudta.

Pénteken este a Milliárdos kisasszony került előadásra. A szereplők közt voltak jól és rosszul alakítók is. Jambory (Stanley) kedvvel, sok szeretettel játszott. A dugszdag kacér leány Betsy szerepében Sz. Medgyaszay gyenge volt. Nem tudta magát beleélni jelentős szerepébe. Hangjával, ép úgy kezével nem tudott banni.

Jót írhatunk Fehér (Basaréti) a könnyelmű huszárhadnagyáról.

Dorner (Boleszlav) hülye herceget igyekezett teljes valóságában a színpadra vinni. Mi részben sikerült is, itt-ott azonban játéka erőltetettnek látszott. Szereplők közül Molnár Eszti, Harmat Évi volt a legvonzóbb, igazi természetességgel.

Különösen a „Panama“ és „Fésűdallal“ ért el nagy hatást. Dicséret illeti kitűnő játékáért Korayt (Turthltaub) ki folytonosan derültségben tartotta a publikumot.

Tegnap este a Tündér szerelmet adták elő. Az egész előadás összevágó, gördülékény volt. Különösen Molnár Eszti, Erdélyi Rezső és Koray Győző arattak sikert.

Az előadás minden kiemelni való részét összegezve a dolog oda konkludál, hogy ennyi komoly igyekezetet a színészek részéről

közönségünk sűrűbb s tömegesebb támogatással honorálhatna.

—r—r.

709/1908. vh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy az aradi kir. járásbíró-ság 1908. V. 661.—8. sz. kiküldő végzése által Kovácsné Károly járási takarékpénztár végrehajtó javára, végrehajtást szenvedett Karmanocky Károly és neje ellen, lak. Aradon 1200 kor. tőke, ennek 1906. évi december hó 22. napjától számított 6% kamatait és eddig összesen 52 kor. per-költség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt Karmanocky Károly alperesnek a néh. Kadas Mihályné szül. Karmanocky Franciska 36052 K 16 fillérsnyi hagyaték-ból a battonyai kir. járásbíró-ság 1902. O 43.—14. és 45. sz. végzése szerint öt megillető 3605 K 23 fillért kitevő követelést — nyilvános árverés útján eladatik.

Mely árverésnek az 1908. V. 400.—1. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyinén, vagyis Battonyán a kir. jbi.óság 14. sz. szobájában leendő eszközölésére

1908 évi augusztus hó 28. napjának d. u. 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t. c. 111. §-a értelmében, kik az árverelteteni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírott nál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. Végre kötelesek bérbe vagy haszonbérbe adók az 1881. évi LX. t. c. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéseig alulírott nál bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Battonyán, 1908. évi auguszt. hó 10. napján.

Gróff Károly,
kir. jbi.óság végrehajtó.

3211/1908. tkvi szám.

Árverési hirdetés kivonat.

A battonyai kir. járásbíró-ság, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy özv. Ficker Jánosné sz. Revicz Jusztina végrehajtható-nak Dragity Isza, illetve jogutóda Dragity György végrehajtást szenved elleni 800 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék (a battonyai kir. járásbíró-ság) területén lévő, Battonya községében fekvő, a battonyai 73. sz. tjkvben A. f. 1. sorszám 739. hrsz. alatt foglalt s Dragity Isza végrehajtást szenvedett tulajdonát képezett, jelenben Dragity György nevében álló 413 nsz.-öl területű ház és beltelekre 2128 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1908. évi szeptember hó 28. napján d. e. 9 órakor

ezen kir. járásbíró-ság árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a meg-

állapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 212 koronára 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű olismervényt átszolgáltatni.

Kelt Battonyán, 1908. évi június hó 30. napján.

A battonyai kir. járásbíró ág, mint tkvi hatóság.

Heintz,

kir. járásbíró.

Értesítő.

A mezőhegyesi m. kir. állami ménestisztai, legénységi- és kórházi ágyneműinek, továbbá a kórházi fehérneműek mosása és javítása, végül a lovászfiuk fehérneműinek mosása 1909. január 1-től kezdődő három évre a mezőhegyesi m. kir. állami ménesparancsnokságánál

1908. szeptember hó 24-én délelőtt 10 órakor

nyilvános ajánlati tárgyalás útján biztosítottatik.

A közelebbi feltételek a mezőhegyesi m. kir. állami ménesparancsnokságánál megtekinthetők, ahol az ajánlathoz a szükséges űrlapok is kaphatók.

Mezőhegyes, 1908. augusztus hó 7

A mezőhegyesi m. kir. állami ménesparancsnokság.

6 elemi osztályt végzett su

nyomdai tanoncul

felvétetik Ruber István könyvnyomdájában.

Pollitzer sérvambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajosok ferdénnttek és amputáltak :- :- részére :- :-

Budapest, IV., Kossuth Lajos a. 8. félémelet

Az intézet szakorvosa bárkinék teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

Szabadalm. zott sérvkötők már 5 kor.-tól lefelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak s pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.

Hygienikus cikkek a legfinomabb minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatóak. Tucatanként 2—16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinék díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósága.

Az Új végrehajtási törvényt

ismertető füzet ára
40 fillér. — Kapható
:-: BATTONYÁN :-:

SÜTŐ SÁNDORNÁL

a Friss Újság árusítója.

Ajánlkozok mindennemű

NYOMDAI MUNKÁK

készítésére gyors, pontos és csinos kivitelben a legjutányosabb árak mellett, u. m.: hivatalos nyomtatványok, meghívók, körlevelek, falragaszok, eljegyzési és esküvői kártyák, névjegyek, gyászjelentések stb.

Minden legcsekélyebb megbízást is gyorsan és a legpontosabban teljesítek.

Teljes tisztelettel: RUBER ISTVÁN,